

Előfizetési díjak:
 egész évre 4 frt, fél évre
 2 frt; községi jegyzőknél
 és tanítóknál egész évre
 3 frt.
Magán hirdetések díja:
 Háromszor hasábozott gar-
 mond sorért 5 kr; belyeg-
 díj minden beiktatásért
 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
 Egyszeri közlésért tekintet
 nélkül a szöveg nagysá-
 gára, belyegdíjjal, nyugta-
 belyeggel és támlappal
 együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
 többszöri hirdetésnél ked-
 vezmények nyújtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető
 levelek a szerkesztőséghez,
 pénz küldemények és hir-
 detések a kiadóhivatalhoz
 címezendők.

Kéziratok nem adatnak
 vissza.

Bérmertelen levelek csak
 ismert kéztől fogadtatnak el.

Szilágyvármegyei vasutépítések.

II.

Lapunk 4-ik számában a szatmár-ákosi vonal kiépítésével foglalkozva, főleglítettük a zsidó-nagybányai vonal kiépítése iránt felkeltett érdeklődést és mozgalmat. Hogy olvasóinkat tájékozzuk e vonal kiépítése kérdésében eddig tett lépésekről, közöljük a „Szilágy” után a múlt évi december 26-án Nagy-Bányán tartott érdekeltségi közgyűlés lefolyását.

Jelen voltak báró Bornemisza Károly, Péterfy Zsigmond, Bokros Lajos mint a Szamosvölgyi vasút képviselői; Papp Géza Szatmár város képviselőjében; Pojlák József Szilágymegyei alispánjának kiküldöttje, Kovács Gusztáv szatmári, Péchy Mihály, Fodor Elek, Récsy Lajos, Papp György, Herskovics M., Bárány Antal, Bánkos János, Szabó György, szilágymegyei birtokosok és többen Nagy-bányáról és azon vidékekről, melyeken a tervezett vasut át fog menni; összesen 43-an.

A nagybányai polgármester üdvözölve a megjelenteket előterjeszti, hogy gróf Teleki Géza a nagybánya-zsidói vasut vonal kiépítésére előmunkálati engedélyt nyert, mely jogot kész Nagy-bánya részére engedni át, s ezért a zilahi előterkeztet alapján Nagy-bánya város a maga viszonyaihoz képest, a legőszintébb óhajjal járul a terv érvényesítéséhez, miért is a vasut vonal megállapítása, annak elfogadása s az előmunkálati költségek fedezésének megállapítása végett, Nagy-bánya város képviselőjében, midőn az értekezlet megnyitja, fölkéri Péterfy Zsigmondot, szíveskednie e tárgyban tett felvételét felolvasni.

Péterfy Zsigmond felolvassa a tervezet, mely szerint a termelési viszonyok, az érdekeltségek és a terep körülményei figyelembe vételével, a vasutat akként

ajánlja kiépíteni, hogy Zsidó-Benedekfalukikó—Szélszeg—Nagybánya képezné a fővonalat, mely vonal Nagy-bánya előtt 4 kilométerrel beágaznék a szatmár-nagybányai vasut vonalába. Szárnyvonalát képezné a Szélszegtől kiágazó szilágy-csehi vonal, a Szilágyvölgy föltárással 15 kilométer hosszúságban, a költségeket 2.500.000 forintban számítván ki.

A nagy előtanulmányt igazoló munkálattal az előterjesztő mérnök s igazgató részére elismerés és köszönet nyilvánítottván, báró Bornemisza Károly ajánlja a terv részletes megvitatását maga részéről kijelentvén, hogy a Szilágy-Cseh vidéki birtokosság é tervet mint egyedül kivihetőt tartja a végpontokban létesíthetőnek, miért is Szilágymegye északkeleti birtokossága ezt elfogadja s támogatni kész; a részletekben azonban az előmunkálatok felvételkor lesz megtehető mindazon kisebb, nagyobb változás, mi a terv valószínűsítéséhez a helyi körülmények szerint kívánatos.

Péterfy Zsigmond kéri, hogy a komoly törekvés igazolható legyen arra nézve kell megállapodni, akarja-e az értekezlet a Zsidó-Nagybányával összekötő vasut-vonal kiépítését s miután ez a Szilágyvölgyön át a Solymos és Szilágy-Cseh közti természeti akadályok miatt rendkívüli nagy költségek miatt nem vezethető, akarja-e a Szamosvölgyön vezetni, s ha igen, kívánja-e ezenkívül a szilágy-csehi szárnyvonalat, mert, ha igen, ugy első sorban az előmunkálati költségek fedezetéről kell gondoskodni, mi mintegy 12000 frtba tehető, s ezt követőleg a helyi érdekeltek áldozatkészségét igazolando, kell a törzsrésztvényekre aláírással teljesíteni, mely hozzájárulások elismeri, hogy áldozatot képeznek, de hiszen áldozat nélkül e vidék ezen vonalat kiépíteni soha nem fogja s ha egyszer az érdekeltség 3—400.000 frtnyi összeget áldozni késznek mutatkozik, ugy lehet találni oly tőkepénzes vállalkozót, a ki a vonal kiépítésére szükséges milliókat adja. Így tehát most az óhaj és akarat kinyilvánítását, a terv elfogadását, az előleges költségek fedezését, a törzsrésztvényekre

aláírás gyűjtését kell teljesíteni, a további dolgot pedig majd azon tőkepénzesre kell bízni, kinek érdekében áll a jövedelem emelésére mindazt megtenni, a mi a forgalmat biztosítja.

Pap György és Pojlák József a szilágyvölgyi érdekeltség képviselőjében kijelentik, hogy a tervet elfogadják azzal, hogy a szárnyvasut s a fővonal egyszerre építtessék ki s tétessék forgalomba, s bár Szilágymegye hozzájárulása Solymoson át való vezetéssel ajánlatot az alispán által, de miután Szilágymegye érdeke így is kielégítve van, hiszik, hogy Szilágymegye is tekintélyes részt vesz a költségekben.

Báró Bornemisza Károly ajánlja első sorban egy 18 tagból álló nagy végrehajtó bizottság alakítását, mely bizottság vezesse az egész vonal érdekeltségének összes érdekeit és legyen a főtenyező a terv érvényesítésére, s ezt követőleg ajánlja az érdekeltségek szerint a járási működő bizottságok megválasztását, — miért is az előadottak után az elnök határozatként kimondja:

1. Az értekezlet a zsidó-nagybányai vasut fő- s a Szilágy-Cseh végpontig vezetendő szárnyvonalnak bemutatott tervezetét elfogadja, ugy, hogy a vonal hátránya nélkül lehető figyelem fordíttassék a végleges megállapodásnál Nagysomkut igényeire.

2. Az értekezlet az érdekeltek köréből egy 70 tagu s a vidéki járáások szerint tagozott nagy bizottságot választ, mely bizottság minden járásban önállóan albizottságokra oszlik, minden bizottság élén egy elnök működven igyekeznek az illető vidék érdekeltségét biztosítani, s az előleges költségek, ugy a későbbi törzsrésztvények biztosítására aláírásokat gyűjteni, s mindazt megtenni, mi a vasut kiépítését biztosítja s elősegíti, s az elért eredményről havonta, vagy a szükség szerint időközileg s a teendő megkeresésekre lehetőleg azonnal a végrehajtó bizottságot tudósítsa.

Ezen bizottságba megválasztottak: a sz-csehi járásból Kiss L. főszolgabíró elnök, br. Bornemisza E., Benkő Gy., dr. Bartha L., Goldstein Lajos, Kocsán Fló-

rián, Lenhart Vilmos, Lengyel Tódor, Moni Gyula, Pojlák József, Pojlák János, Papp György, Stern Simon, Szabó György, Vasvári János lelkész és Papp György, báró Blomberg Lajos, Papp Sándor, a zsidói járásból báró Wesselényi Béla elnök, Bikfalvi István, Kovács István, Katz Jakab, Mika László, ifj. Nagy Sándor, id. Nagy Sándor, Péchy Imre, a sülelmedi járásból: Péchy Mihály elnök, Bárány Antal, Bánkos János, Donovan Gyula, Fodor Elek, Kaizler György, ifj. Meisner József, Récsy Lajos, Stern Elek, Indre Tódor, a hadadi járásból: gróf Dégenfeld Sándor elnök, Kovács, ref. lelkész, Miklósi Gyula, dr. Virág Gyula.

3. Az értekezlet az érdekeltek köréből egy 17 tagu végrehajtó bizottságot küld ki, s annak tagjaivá megválasztottak: báró Bornemisza Károly főispán, Böszörményi Károly szatmári polgármester, Fodor Elek, Domahidy Viktor, gróf Károlyi Sándor, Nagy László alispán, Papp Sándor, Péchy Mihály, Pojlák József, Stoll Béla, Szikszai Lajos, gróf Teleki Géza, gróf Teleki László Gyula, gróf Teleki Sándor, Turman Olivér nagybányai polgármester, báró Wesselényi Miklós főispán, Papp György, — mely bizottság saját kebeléből választja elnökét; ezen végrehajtó bizottság feladatát képezi a tervezett vasut létesítése érdekében szükséges minden intézkedések megtételének eszközzése, nevezetesen: legsürgősebben intézkedik a vasutvonal nyomjelzése és tervezetének megkészítése iránt, mi végből a szükséges mintegy 12000 frt biztosítása tekintetében aláírási íveket bocsát ki; felhívja a megyék, városok, a magas kormány s a posta kincstár figyelmét, hogy ezen vasut létesítése érdekében szükséges hozzájárulásait biztosítsák.

Az engedélyezési s egyéb szükséges tárgyalásokat, melyek a vasut költségének, építésének, üzembe vételének biztosítására vonatkoznak, vezeti s tett intézkedéseiről az érdekeltségnek a vasutépítés tényleges megkezdése előtt jelentést tesz.

Nekünk szilágyvármegyeieknek nem lehet eléggé örvendünk azon, ha ki-látásba helyezik azt, hogy várme-

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Dal a tölgyfáról*)

All a százados tölgy erdő sűrűjében
 Karsu hajlások közt kerges ősi fa;
 Reszketeg lombjával ugy áll köztük éppen,
 Mint kis unokák közt nyájas nagyapa.

Nem mulandó ember: — a szabad természet
 Volt elültetője sok száz év előtt;
 Bölcsődala dörgés, zord dajkaja vészek,
 Ellenállva, küzdve, így kapott erőt.

Villámokkal játszó galyait kitárva,
 Rendületlen törzse ott állott helyén;
 Mintha lenne folyvást mutató határ-fa
 Az örök időnek roppant mesgyején.

Ha kihívó szélvész csattogott felette,
 Fönséggel megrázta koronás fejét,
 De ha kis madár jött, karjaira vette,
 És titkolta mintegy zordon erejét.

Fergeteg haragját visszaverte ága,
 De szelid napfényben lágyan sutogott.
 Nincs a hatalomnak ennyi méltósága,
 Nagyság nem ilyen jó, nem ilyen nyugodt.

Noha óriás volt, senkit meg nem sértett,
 Nem kívánta göggel soha senkitől,
 Hogy hajtsaon előtte húnyszakodva térdet,
 Ünnepele rangját és dicsérje föl.

*) Felolvasatott a Petőfi-társaság idei nagygyűlésén.

Nem vetett rabláncot kisebb szomszédokra,
 Csűf bizakodással gyöngét nem gunyolt;
 A nyíló vadonnak legsilányabb bokra
 Velé mind egyenlő s hű barátja volt.

Egyszer egy király ment nagy kíséretével
 Hő nyáron az erdő zeg-zugain át;
 Küzködven egész nap a sugárzó hűvvel,
 Kiszemelte nyomban sátrául a fát.

Árnyékos tövében lázasan szendergett,
 Míg tovább nem indult nyughatatlanul
 — Mint akit a dicsvágy káprázata kerget —
 Olthatatlan szomjijal a hatalmas úr.

És mikor tovább ment országok királya,
 Bizon az öreg tölgy nem bókolt neki,
 Sem hivaigó döllyfel, fák elébe állva
 Nagy kitüntetését nem kürtölte ki.

Azután vándor jött, nótát füttyörészve,
 Az is ott pihent meg a vén tölgy alatt;
 Rongyos a ruhája, de vidám a képe,
 Szíve, lába könnyű, a mikor halad.

Friss erdei forrás buzgó, játszi kedve:
 Jár mindig szegényen s mindig boldogan;
 Most alszik, pompásan neki heveredve,
 Mint dúsgazdagok közt nem igen sokan.

És a tölgy nem fordít megvetéssel hátat,
 Nem rivall rá durván: „Vissza, nyomorult!
 Vidd el innen rögtön foltozott condrát!
 Az imént árnyékom egy királyra hullt!”

„Vess szemet, csavargó, hozzád illő fára;
 Zászlós úr, király néz kegyesen felém;
 Én nem állok itten koldusok számára;
 Csak uralkodókat fogadok el én!”

Nem! Nem! A ki fáradt s árnyékába
 fekszik,
 Azt a százados tölgy el nem kergeti.
 Rosszat szótalan tűr, jóval nem dicsekszik,
 Sértést nem torol meg, bárhogy fáj neki.

Kövel megdobálta, sokszor tönkre-tette
 Hálátlan suhanc-nép egy-egy szép galyát;
 Hervadt levelekkel halkán eltemette,
 S nem hallotta senki vádló sóhaját.

Mindenki tanuljon az öreg tölgyfától!
 Szolgáljon hatalmast hízélgés nélkül,
 Soha el ne üzze a szegényt magától,
 Hogyha enyhülésért hozzá menekül.

Nagyságát az ember, mint ő, hordja békén,
 Társait súlyával ne igázza le;
 Csellel ki ne fogjon mások gyöngeségén,
 És szeresse azt, ki együtt él vele.

S ha követ dobnak rád, összetépik szárnyad,
 Tégy úgy, mint az agg tölgy, kerges ősi fa:
 Hints még több virágot, még több enyhe
 árnyat

És ne adj sértőnek más választ soha!

Ábrányi Emil.

Szilveszter estén.

A fiatal Márky-ék házias és kedélyes Szilveszter-estélyt tartottak. A nem nagyszámú vendégség leginkább rokonokból és régi ismerősekből telt ki.

A vacsorának már vége volt és a fiatalság az ebédlővel szomszédos nagy szalonban táncolt Nagy Jóska pompás zongorajátéka mellett, ki nevető arcával, villogó szemével és ide-oda hajlitgatott derekával maga is táncolni látszott a többiekkel. Az élénk keringőt zengő nagy fekete zongora hangjai elhangzottak, a táncos fiatal asszonyok és kipirult kisasszonyok hangos nevetéssel és csevegéssel vonultak ki a még mindig terített nagy vacsorázó asztalhoz, melynél a társaság nem táncoló férfiai komoly beszélgetés mellett fogyasztották borukat és theájukat.

A kövér arcocskájú kedves háziaszszony az asztalra tette a nagy ezüsttálcan párolgó puncostálat és a puncsvás nagy lármával és sok tréfával kezdetét vette.

A nagy szalon főhelyein kényelmesen elhelyezkedett két-három feketeselyem ruhás mamán kívül, a táncoló társaságból csak Nyári Lajos meg a fiatal özvegy Berky-né maradtak vissza, kik szeszélyesen a szögletes nagytükör alatt sarkba helyezett kicsire csapott coseus-ön érdekes közelségben halkán beszélgettek.

— Karácson estélyét hol töltötte — kérdi az orgonavirág illatú körülvett szép özvegy, miközben keskeny szabályos vérpiros-ajka némi elfogódást elárló rezgésbe jött.

Az előkelő külsejű fiatal ügyvéd szigorú arcán e kérdésre némi meglepetés volt észrevehető; sötétbarna hajtól környezett magas homlokán pillanatra egy erős kereszt ránc, támadt, ennek komorságát azonban hirtelen eloszlattá a szép asszonyra felvetett nagy kék szemével, melynek varázsát a már mosolygó szép, kissé kövéres ajk és gyönyű fogak előtünése csak fokozták.

gyénk Máramaros felé is vasutiösszeköttetést kap. Minthogy azonban igen jól tudjuk azt, hogy a Zilah-Nagy-Károly és zilah-zsibói vonalak kiépítése ha utunka pénztárunkat fenéig ki nem is irtette, de azt rendkívül megterhelte, megyei utunka pénztárunknak további megterhelésével nagyon kíméletesen és óvatosan kell bánnunk.

Kíméletesen kell bánnunk utunka pénztárunk megterhelésével azért, mert a már kiépített szilágymegyei vasutak befektetései is oly nyomasztó, teherként nehezdednek megyei kőut hálózataink rendben tartására, hogy megyei utaink már is csak a vicinális utunkaerő felhasználásával s a megye lakosságának rendkívüli megterhelésével tarthatók fenn azon gyarló, karban is, a miben jelenleg vannak. — És ha megyei utunka pénztárunkat a zsibó-nagybányai vicinális vonal kiépítése érdekében esetleg túlságosan igénybe vesszük, a nagy áldozatot megyei kőutvonalaink és vicinális kőutaink elhanyagolása fogná követni.

Véleményünk szerint nem szabad a vármegyének a zsibó-nagybányai vasutépítésbe nagy anyagi áldozattal belemenni, egyfelől a megyei és vicinális kőutak érdekében, — de másfelől nem szabad nagy áldozattal belemenni a vármegyének ezen vonal kiépítése költségeibe azért sem, mert van még a vármegyének egy kiépítést váró vasútvonala, mely nemcsak hogy vármegyénk összeségére nézve fontosabb és előbb kiépítendő lenne a zsibó-nagybányai vonalnál, — de ezen vonal kiépítése, mint az már e lapok hasábjain többször fejtegetve is lett, elodázhatlan megyei szükség, sőt országos fontosságú vonal is lenne. Értjük a szilágysomlyó-margittai vonal kiépítését, mely vonal lenne hivatalva vármegyénket Budapesttel egyenes összeköttetésbe hozni.

Ha vármegyénk a zsibó-nagybányai vonal építéséhez nagy anyagi áldozattal járulna hozzá, nem lenne módjában a sz-somlyó-margittai vonalnak kellő anyagi támogatást nyújtani.

Ismételve kijelentjük, hogy a zsibó-nagybányai vonal kiépítését szükségesnek s egész Szilágysármegye érdekében állónak tartjuk és nem is szólnunk az ellen, hogy ezen vonal kiépítése a vármegye részéről lehető anyagi támogatásban ne részesüljön.

— Kedves asszonyom — mondja Nyári Lajos a szép asszony kis kezét a magáéba véve — azt kívánja, hogy elmondjam, hol töltöttem karácsony estéjét? El fogja hinni?!

Ha így biztat szép szemével és nem nevet ki érte — jól van — hát elmondom...

A karácsonestét mindig egy helyen szoktam töltöni.

Már fiatal gyermek-legényke koromban egyedül álltam a világban és egy-két pajtásom iránt érzett barátságon kívül más érzelmről nem is volt fogalmam.

A tíz évvel ezelőtti karácson ünnepekre egy távoli nagynénem falura hívott meg s a kedves családiás ünnepre összegyűlt rokonság, atyátság együttmulatás, bennem az egyedülálló ifjában oly szokatlan bennső örömet keltett, melyhez hasonló barátim társaságában sohasem éreztem. Epen ezeket mondtam el a vacsora alatt mellem került gyönyörű kis tizenhat éves szőke anygalkának, kinek csak nagy, tüzes, barna szeméből és kebleinek hullámszámból vettem észre, hogy már ez nem kis leánya. És ez a szép nagy leánya, mikor egyik szobában egy pillanatra magunkban maradtunk, hirtelen magához szorította nyakamat és oly forró csókkal ajándékozott meg engem alig egy órai ismerősét, a milyent én azóta a tíz év óta soha senkitől sem kaptam.

Örök hűséget esküdni egymásnak, eszünkbe sem jutott és én fájó szívvel, de egy kedves emlékekkel tértem vissza a hideg fővárosba.

Egy-két jogászévet alig töltöttem el, midőn egyszer csak megtudtam, hogy az én kedves ideáimat apja egy fővárosi gazdag öreg urhoz férjhezadta. Nem sokára találkoztunk és mint régi ismerőst házukhoz is meghívtak.

De a szilágysomlyó-margittai vonalat föltétlenül szükségesebbnek, a megye összeségére fontosabbnak s nagyobb országos érdekűnek is tartjuk s azért emeljük föl igénytelen szavunkat már most, hogy azok, kiknél a megye kassza kulcsa áll, idejében gondoljanak arra is, hogy a pénzre ott is, itt is szükség lenne s ne a személyes összeköttetések adjanak irányt az elhatározásoknak, hanem oda és oly mértékben fordítsák az anyagi támogatást, a hol és a minő mértékben azt a közérdek kívánja.

Fegyelmi tárgyalás.

Sz.-Somlyó, 1892. február 5.

A szilágysomlyó ev. ref. egyház-megyei köztörvényszéke f. évi február hó 5-én egy igen fontos s nagyon ritkán előforduló vétséget tárgyalt. Anyakönyv — recte — egy régi halottas könyv meghamisításáról volt szó.

A bíróság Nagy László esperes elnöke alatt id. Dull László, Gencsy Sándor, Kaizler Ignác, Kávási Kovács István világi, Botka Károly előadó (director), Vince Ödön, Szász Ferenc, Bakcsy József, Bartha Lajos, Kovács János, Viski Pál (jegyző) egyházi tagokból akként alakult, hogy a vizsgálatban részt vett tagok az ítélet hozatalánál a szavazattól elzárva, s ebből jogáról az elnök is lemondván, az ítélet hozatalára a feles számban megjelent bírók közül a törvény szerint páratlan számú legidősebb hét tag jelöltetett ki.

Mielőtt a tényállás ismertetésére áttérnénk, ki kell jelentenünk, hogy az egyházi köztörvényszék, mint fegyelmi hatóság úgy kiváló, pártatlan és tapintatos elnöki vezetése, mint a bírói tagok consequentials, oknyomozó eljárása, s az egész tárgyalás, reánk mint jogász emberek feltétlenül azt a benyomást tette, hogy papi köztörvényszékünk nem áll a háta megett világi törvényszékeinknek, sőt egy újabb budapesti tanácselnök is tanulhatna tőle.

De lássuk a tényállást úgy, a mint azt lapunk köre megengedi s a mint azt a tárgyalás során kivehettük:

Zilahi Tunyogi Csapó Mária (ki valószínűleg csinos és ügyes fehér cseléd lehetett), e század elején nyakába vette a világot s először Szébenből adott hirt magáról, nem sokára Bukarest, Oláhország fővárosába vetődött, s ott állítólag egy cukrászhoz ment nőül, férjének örököse lett, s midőn gyermekek hátrahagyása nélkül elhalt, hagyatéka kerek 7 millió frankot tett ki.

A bukaresti törvényszék mint hagyatéki bíróság az ismeretlen örökösök kipuhatolása végett hirdetményt bocsát világgá, a minék híre eljut Zilahra is s az összes Tunyogi Csapó-félék megrohanják

És mit gondol kedves asszonyom, a szép kis menyecskénél milyen sikert arattam?.. Olyant, hogy az a kis leány, a ki egykor a nyakamba ugrott és megcsókolt, mint fiatal menyecske hosszas szerelmi ostromom után sem ígért többet, mint a multnak emlékére minden karácson este egy csókot, a miért én mégis — már majd tizedik éve — minden karácson este mégis elmegyek...

A szép Berkyné tüzes szemeit, melylyel a fiatal ügyvéd ajkáról még mindig leste az édes beszédet, a lárnás Nagy Jósikával bejövő táncoló társaság zajára vette csak le. E csillogó szemekből s a szépség övegy szőke hajának rezgéséből a szemes Nagy Jósika ugylátszik észre vett valamit, mert a zongorához mentében megállva oda kiáltott a szép asszonyhoz:

— Kedves nagysád, ne higgyen ennek a Lajosnak; borzasztókat anzágot és én garantírozom, hogy minden félévben más menyecskének udvarol.

Az öreg uraknak a másik szobából egy pillanatra áthallatszó csendes beszélgetését ismét elnyomta a zongora hangja s a táncolók zajos jókedve; csak Nyári Lajos, meg a szép Berkyné keltek fel lassan kedves csevegő helyükről s elhaladva a táncolók mellett, látszik közös varázstól hajtva, mentek át a teljesen elhagyott szomszéd kis szalonba, miközben a szelíd arcú szép övegy legyezőjét és zsebkendőjét tüntetőleg egy kis asztalra letéve, a hatalmas férfi szeméibe felnézett és ezeket mondá:

— Én hiszem a maga meséjét, — és hogy a jövő Szilveszter-estét nálam töltse, én két csókot adok magának...

Dr. Mary.

a papot hogy keresse ki az anyakönyvi adatokat s vezesse le azok alapján a le származást, sőt egy kolozsvári ügyvéd már készen küldi a családfát is.

Mogyorósi István zilahi ev. ref. pap és anyakönyvvezető kutat, mert ígérnek neki és egyháznak is feles honorariumot, de nem talál semmi olyan adatot, a mi összhangzatba hozható volna a 7 millió frankos lineával.

A papot az állítólagos rokonok ostrom alá veszik, ki védelme és állítása szerint utóljára is kénytelen volt az anyakönyveket nekik átadni, hogy győződjek meg ők maguk s kutassanak, s ha valami elfogadható alapot lelnek, ő készséggel áll rendelkezésükre.

E közben Asztalos Dávidné elő áll egy esketési bizonyítvánnyal, mint derékszéki ítélettel 1875-ből, melyben Asztalos Istvánnak — Papp Mária van kitüntetve s ki mint ilyen, az örökös legközelebbi vészerinti rokona lenne.

Kik, kik nem, kutatván e szerint az anya, helyesebben az akkori halottas könyveket, megtalálják abban Asztalos Istvánné, Papp Borbára nevét, miután ez nem pázolt az esketési bizonyítvánnyal, előbb ceruzával meghamisítják Mária névre, azután egy pár hó múlva már tentával is kifestik.

A pap az esketési bizonyítvány és derékszéki ítélet alapján — védelme szerint — kiállítja a családfát s kitünteti, hogy Asztalos Istvánné mikor halt el, de mert időközben a ceruza és tentával történt manipulációk miatt, melyekre az ellentétes igényű s anyakönyv forgató felek által beismerése szerint is figyelemztetve lett, az anyakönyv, helyesebben halottas könyvre nem támaszkodhatván, már nem jelezte, hogy ki volt hát ezen Asztalos Istvánné: Papp Borbára-e, vagy Papp Mária?

Tény az, hogy erről, mihelyt észre vette s a felek által arra figyelemztetve lett, jöllehet a plajbászolást a tinta kifestéstől hosszabb idő választja el, felsőbb hatóságának jelentést nem tett, s ezt azzal indokolja, hogy ő a családfát a derékszéki ítélet alapján állította ki s az anyakönyvi mis mást nem tartotta olyan fontosnak, s különben is ezt törvény szerint csak a legközelebbi esperesi látogatás alkalmával volt köteles jelenteni, de mert ezen régi halottas könyveket ő nem leltár szerint vette át, s mert azokkal nemcsak ő, hanem paptársa is jár s mint vállaltanár sokszor el van foglalva s ilyenkor a felügyeletet kellőleg nem gyakorolhatja, őt a felelősség nem is terhelheti.

Ehez járul, hogy a kérdéses halottas könyvben még egy hason idejű vakarás is látszik, melyen egyesek a bírák közül Tunyogi György nevének kivakarását is felismerni vélték, s melynek okszerű kapcsolatban kell állania a fennebbi ügygyel.

Kérdés volt, ámbár panasza volt, s nem lett, a pap követette-e el a hamisítást s illetőleg terhelhető-e ezen gyanuval, s ha nem, minő vétség terhelheti a papot?

A hamisítások betekintéséből azok primitív kivételét tekintve, kitűnik, hogy azt magasabb intelligenciával bíró egyén alig követhette el, mert a Borbára név Mária-ra akként lett kiigazítva, hogy az előbbi most is kivehető s az állítólagos Tunyogi György név akként vakartatott ki, hogy a papír átlukadt, de a név most is megállapítható.

Vádolt Mogyorósi István nyugodt, rokonszenves védekezése azon benyomást tette, hogy ünnepélyes kifejezéssel „Isten és emberek előtt állítja, hogy hamisítást nem követett el” való, de begyőzve lett az is, hogy gondatlanul engedte át az érdekelt állítólagos atyafiának kutatás végett az őrizete alatt álló halottas könyvet.

Panaszosok voltak Kiss Mihály és társai, mint érdekelt felek s a zilahi ev. ref. egyházközség, mely a panaszt repulatója helyes felfogásaként magáévá tette s három tag által magát képviselve, ezek szóvivője Vince Albert ügyvéd, méltán követhet az egyház elismerésére.

A tárgyalás befejeztével a bíróság ítélethozatal végeztől zárt ülést tartván, hosszabb tanácskozás után a következők szerint határozott:

A hamisítás vádja és gyanuja alól Mogyorósi István felmentetik, ellenben vétkes gondatlanság miatt 50 frt pénzbírságra s a költségek megtérítésére ítélik s az anyakönyv helyreállítása ítéletileg kimondatik.

Mogyorósi István nyomban felebbelést jelentett, panaszosok az ítélet kézbesítése után fognak nyilatkozni.

De-Bere.

Vidéki levél.

Sz.-Kraszna, 1892. február 6.

Tekintetes szerkesztő ur!

Ujra a mindennapi egyhanguság ütötte fel tanyáját nálunk. A választási izgalmak elmúltak. A zászlók bevonva, képviselők megválasztva, megszűntünk politikai kapacitások lenni.

Mire e sorok napvilágot látnak, a kedélyek is lefognak csillapulni, beletörünk az öt évi (?) változatlanban; lehet, hogy itt-ott még fel-felcsillan az elkésredés tüze, de az is hamar el fog mulni és polgártársakból leszünk egyszerű polgárok.

Nálunk — Zilahon — az urnából győzelmesen Szemere Huba került ki. Őt tette képviselővé öt évre a nép akaratára.

Impozáns és szép volt a nép a maga nyugodtságában. A katonaság nyugodt szemlélője volt a polgári szabadság és fényes tényének.

A választás már reggel eldőlt Szemere javára, a midőn Kraszna és vidéke 200 kocsin vitt — nem nagytá — 800 választót.

Éljen a nép akarata! Tiszteljük el különbség nélkül benne országgyűlési képviselőnk.

De míg Kraszna választó közönsége az urnánál volt választói jogát gyakorolni, melyre Lőrincy visszalépése folytán szükség már úgy sem volt, a község déli részét végveszély fenyegette.

Ugyanis — eddig még ismeretlen — Serban házába kanócot dobtak, melytől a szalmafedél rögtön lángra lobbant, mitől még egy más ház is tüzet fogott. Isteni szerencse a szerencsétlenségben, hogy a többi nem követte, mert itt a házak úgy össze vannak építve, hogy eszre eszre ér.

De a lakosok önfeláldozó munkásságának sikerült a tüzet localizálni s így csak a tető lett a lángok martalékává.

Tűzoltóság, mikor jön már el a te országod nemcsak papíron, hanem valóságban is?

Busmagyar.

Ingatlan birtok változások.

A sz-somlyó kir. járásbírósa területén. Kása György megvette Jankó Ferenc bagosi 1 szántóját 170 frtért; — Nagy József és Ágnes örök. Nagy János bürgendi birtokát; — Bányai Mihály megv. Nagy József és Ágnes bürgendi 5 drb. szántóját 47 frt 50 krért; — Bernát Károly ugyanannak bürgendi 1 drb. szántóját 11 frtért; — Kása György Nagy Andrásné borzasi 1 erdő, 1 kaszáló és 1 szántóját 50 frtért; — Boér Simon örök. Boér Lika s-csehi birtokát; — Mónán Mitru Vasuliki megv. Boér Simon s-csehi 1 szántóját 30 frtért; — Opris Nae 4 Vasuliki Zsurkó Koszte halmosdi 1 kaszálóját 68 frtért; — Pap Péter Iuj Szimion Gie Péter ilosvai 1 szántóját 70 frtért; — Gál József és neje Antal Antal ilosvai szántóját 140 frtért; — Dudás Tódor és neje Telesky István ilosvai 2 szőlőjét 170 frtért; — Guj Nueu Nyikolajné és neje Rád Mitru Onuculuj jazi 1 szántóját 18 frtért; — Vajda László Szabó Bálint kárásteleki 1 szőlőjét 4 frtért; — Bede János Paniti Ferencné kémeri 1 belsőségét 50 frtért; — Balog M. Imre Balog Mihály s neje kémeri összes ingatlanát 500 frtért; — Gergely Dániel Szász Bálintné kémeri 3 szántóját 10 frtért; — Tóth Ferenc és neje Tóth János krasznai belsőségéből illetményét 180 frtért; — Nagy Domokos és neje dr. Bánffy Zoltán krasznai 1 szántóját 50 frtért; — Morár Anna és Jakób örök. Morár Tótyer maladai 1 belsőségét; — Tóth László Tóth János nagyfalusi összes birtokát; — Farkas Juon Iuj Tótyer Májos Nyikulaj perjei 1 szántóját 5 frtért; — Szűcs Karolina, Károly, Berta, Géza és József örök. Szűcs Károlyné récei 2 szántóját; — dr. Láng Jakab és neje megv. Krasznamegyei takarékpénztár somlyói 1 házát 6000 frtért; — Dénes Gy. György Fűrész István varsolci 1 szántóját 195 frtért; — ugyanaz Dénes János varsolci 1 szántóját 75 frtért; — Bálint B Péter s neje Dénes János Mártonné varsolci 2 drb. szántóját 60 krért; — Farkas Zuzsanna örök. Farkas Mihály zoványi 1 pusztateltét; — Barra K. István megv. Barra Gergely zoványi 1 szőlőjét 140 frtért.

A zilahi kir. járásbírósa területén. Szabó György és neje megvette Szabó Mihály és neje sámsoni ingatlanát 40 frtért; — Bántó: Mihály Bántó Ferenc sámsoni ingatlanát 52 frtért; — Lakatos Ferenc és neje Kovács Gergely mocsolai ingatlanát 10 frtért; — Lakatos Ferenc és neje Kovács András mocsolai ingatlanát 10 frtért; — Csapó János és neje Csapó Mihály és társai kovásznai ingatlanát 98 frtért.

A tasnádi kir. járásbírósa területén. ifj. Kandel József megvette Bendel György és neje tasnádi egy szántóját 200 frtért; — Bendel György ifj. Kandel József tasnádi négy drb. szántóját 200 frtért; — ifj. Farkas Imre s társai id. Farkas Imre szakkésii szántóját 20 frtért; — Paneth József Bálint Nyikulaj o-csaholyi ingatlanát 155 frtért; — Schwartz Ignác és neje Sari Sándorné ákosi belsőteltét 500 frtért; — Opri Tótyer ár. megv. özv. Korován Gáborné zálnoki ingatlanát 60 frtért; — Klein József és neje megv. gróf. Bathlen Gergely tasnádi két drb. szőlőföldjét 960 frtért; — Nati Ignác ugyanannak tasnádi 2 hold szőlőföldjét 360 frtért; — Kis Mihály és neje ugyanannak tasnádi 1 hold szőlőföldjét 125 frtért; — Stir Vendel ugyanannak tasnádi 1 hold szőlőjét 125 frtért; — Knerli István ugyanannak tasnádi 2 hold szőlőjét 250 frtért; — Vinkler György és neje ugyanannak tasnádi 1 hold szőlőjét 125 frtért; — Kampel Amalia s társai ugyanannak tasnádi 3 hold szőlőjét 275 frtért; — Tenyák Józsefné ugyanannak tasnádi 960 öl földjét 125 frtért; — Csemetei Imre Mosuly Jánosné csányi illetményét 5 frtért; — Szűcs Lajos és neje Sámuel Zsigmond n.-derzsai szántóját 200 frtért; — Csengeri Májor Károly Fried Jenni

t-szántói ingatlanát 42,500 forint; — Tatar Imre Nafotli Mózes-újnémeti beiskolát 160 forint; — Pálkás Endre Stec György és társa a-szopri szántóját 160 forint; — özv. Beke Miklós néh. öh. Nagy Mihály és társa o-keszi ingatlanát 20 forint; — Abraham József néh. Abraham Mihály usztatói ingatlanát 60 forint; — Pap Gábor néh. özv. Pap Juoné p-szarvadi ingatlanát 24 forint; — Borhidi Nue néh. Borhidi Alexa újnémeti ingatlanát 389 frt 20 kré; — Szirmai Róza s társai néh. Szirmai Sámuelné szakácsai ingatlanát 141 forint; — Weisz Bernátné megv. Lieberman Jakób m-esaholyi szőlőjét 100 forint; Poros Ferenc és neje Bogdán Zsuzsanna s társa o-keszi szántóját 60 forint; — Argyilan László s neje özv. Podoba Togyerné újnémeti ingatlanát 195 frt.

A s-z-csehi kir. járásbírósg területén. Pap Nue Irimie megvette Ihuc Vasalika egerhegyi 1 házastul 1 szántóját 100 forint; — Várdai Ferenc és neje Balog Krisztina lelei 1 szántóját 15 forint; — Pap Eszter Deák György lelei 1 bel-szántóját 10 forint; Várna Zuharia Horotán Andreea f-berekszői 1 bel-szántóját 100 forint; — Zsurzse Logyin Kosz Togyar f-berekszői 1 szántóját 96 forint; — János Miklós Kovács Mártya sülelmedi 1 szántóját 20 forint; — Simon A. Renin Mátkovacs Igánc illyésfalvai 1 szántóját 20 forint; — Utisugán Mária Ruzs Mitru s társai mosóbányai összes-illetményét 14 forint; — Kovács Stefan Blaga Naszta mutosi 1 szántóját 170 forint.

A s-i-b-ó-i kir. járásbírósg területén. Ilyes Alexa megvette Pap Vasalika Onuculuj Sz. Udvarhelyi 1 drb. földjét 24 forint; — Szihányi József Lika Onuculuj sz.-udvarhelyi 1 földjét 30 forint; — Deitel Herman és neje Mihuc Ilána sz.-udvarhelyi 1 földjét 60 forint; — Kis István Kis Nikita somor-újfalui 3 földjét 40 forint; — Marian Mihály Fekete Kosztán paptelkei 2 föld 1 ház 100 forint; — Simenka Mitru Lukácsel Anikó udvarhelyi 2 földjét 60 forint; — Bence Tyin, Dotva örök. Bence Jakab s társai balázsházi 8 földjét 90 forint; — Bárbur György Krésán Éva kis-goroszói 6 föld 1 házát 182 forint; — Marosán Mária és Floare Marosán Juon farkasmezői 2 ház 22 földjét 239 f 80 kré; — Kne György Bumbaum Gafia Nue k-goroszói 1 földjét 30 forint; — Abb Stefan megv. Pap Sofia balázsházi 1 szántóját 10 forint; — Goldstein Léni ugyanannak balázsházi 1 szántóját 16 forint; — Szordukán Alexa és neje nygyanának balázsházi 2 szántóját 48 forint; — Pap Gligor Farkas Trézi ködöi 1 szántóját 30 forint; — Judovics Abraham Kormos Juon udvarhelyi 4 kertjét 20 forint.

Különfélék.

— Mai számunk rendes szépirodalmi mellékletének tartalma: „Édes a pihenés”, (cikmpé). — „Klirica kalandja”, (novellette), Márkus Józseftől. — „Utolsó találkozás”, Asbóth Jánostól. — „Egy halottól”, (Muset), Radó Antal fordítás. — „Egy végzetes jubileum”, Lauka Gusztávól, (vége). — „Alig tünik”, (költ.) Firsall Károlytól. — „Képtelenség”, — „Számvetés”, — „Ezenkívül még két kép, „Fogás kérés”, és „Róman leány című szép kivitelű képek díszítik e szám tartalmát.

— Mandátum átadás. A szilágy-somlyói képviselőválasztó kerület mandátumát báró Bánffy Dezső megválasztott országgyűlési képviselőnek folyó hó 8-án küldöttség adta át Kolozsváron. A küldöttség tagjai voltak Nagy László ref. esperes (a kerület választási elnöke) elnöklő vezetése alatt Gencsy Sándor polgármester, Lukácsy Ödön ügyvéd, Bartha Iván ügyvéd, dr. Ajtai Endre körorvos, Péchy Árpád magánzó, Vincze Ödön kémeri ev. ref. lelkész, Lang Sándor kereskedő, Kávassy Bertalan h. főszolgabíró, Weinberger Kálmán szeszgyáros, Lázár Ödön kereskedő és Virág Lajos városi főjegyző. — Nagy László, mint a küldöttség elnöke, szép beszéd kíséretében nyújtotta át kerületünk képviselőjének a mandátumot, mire a báró meleg hangú szavakban mondott köszönetet a bizalomért. Beszédében igen természetesen egy magyar mágnás finom műveltségével emlékezett meg a kerület ellenzéki választójáról is, kiknek szintoly megválasztott képviselője lévén, mint a győztes pártbelieknek, szintén üdvözlését küldte a mandátum átadói által. A mandátum átvétele után a küldöttség tagjait ebédre hívta meg vendégeik a mágnás kaszinóba. Az ebéd alatt mi természetesebb, hogy egymást érték a felköszöntők. Hogy kik és kikért emeltek poharat, mind arról számot nem adhatunk. A báró mint házi gazda, miként hallottuk, Kávassy Bertalan helyettes főszolgabíróért és a választókerület polgáraiért üritette poharat. A mandátum átadó küldöttséget kelemenlenül érintette az összejördülés, ami Nagy László és Bartha Miklós között a Nagy Gábor éttermében történt. Az összeszólalkozásnak azonban komolyabb következményei nem lettek. — Nekünk a küldöttség összeállításához lenne annyi megjegyzésünk, hogy nincsen ugyan az abban részt vett egyéniségek ellen semmi kifogásunk, de egy véjük, hogy nem vont volna le a küldöttség díszéből épen semmit sem, ha azt még legalább egy-két vidéki emberrel kiegészítették volna. Mert hogy a 12 tagú küldöttségből egyetlen egy Vince Ödön legyen vidékről, a többi mind Szilágy-Somlyóról teljen ki, nem tartjuk helyesnek, mert a választókerület választóinak nagyobb részét a vidék képezvén, a küldöttségben a vidékieknek is képviselve kellett volna lenniük.

— Fényes esküvő színhelye volt e hó 8-ikán a kolozsvári piaristák temploma. Ekkor esketette össze Wesselényi Cornelia bárókisasszonyt, főispánunk kedves leányát gróf Almásy Imrével Schlauch Lőrinc nagyváradi róm. kath. püspök. Délután három óra előtt már zsufolásig megtelt a templom minden része. A közönség soraiában képviselve volt Kolozsvár társadalmi művelt osztályának csaknem minden rétege. Ott volt az arisztokrata csaknem egészen. Az esküvő előtt már több napok óta fűtött templomba kevéssel három óra előtt Bíró Béla apátkanonok vezetése alatt vonultak be a díszbe öltözött lelkészek. Maga a nászmenet fél négy órakor érkezett meg. A koszoros leányok és vőfélyek a bejárat két oldalán sorakozva várták az új párt. A nyoszolyóleányok rózsaszín, a vőfélyek pedig díszmagyar ruhába voltak öltözve. Alig vonult be a menyasszony és vőlegény, nyomban érkezett a püspök is fényes kíséretével. Az arany tálcán kicserélt gyűrűváltás és esketés után Schlauch püspök majdnem fél óráig tartó szív- és lélekhez szóló szép beszédet intézett az ifjú párhoz. Nászasszonyok voltak: Almásy Kálmáné, Wesselényi Miklós né grófasszonyok. Násznagyok: Beniczky Géza és Bánffy György gróf.

— Áthelyezés és kinvezés. A m. kir. igazságügyminiszter Bartók József szilágy-somlyói kir. járásbíró-sági aljegyzőt a kolozsvári kir. törvényszékhez helyezte át, Szabó Jenő kolozsvárvidéki kir. járásbíró-sági joggyakornokot pedig a sz.-somlyói kir. járásbíró-sághoz aljegyzővé nevezte ki.

— Nagy-Károly város folyó évi január 30-ikán tartott közgyűlése a Zilahon föllitandó Wesselényi szoborra 25 forintot szavazott meg.

— Himen. Dr. Steiner Mór krasznai körorvos lapunk szellemes munkatársa eljegyezte Davidovics Camilla urhölgyet Bályokon.

— Esküvő. Somogyi Jenő, zilahi ref. főgimnáziumi tanár e hó 6-án déli 12 órakor esküdtött örök hitűeket Ádámovics Flóra kisasszonynak. Az esketési szertartást Kerekes Endre ref. főgimn. vallásnár végezte.

— Maghivó. A szilágy-somlyói „Polgári olvasókör” f. hó 27-én, saját pénztársa gyarapítására zártkörű tuncumalást rendez. Belépti-díj 60 kr.

— Halalozás. Kedves György a maga, továbbá gyermekei: Teréz, férjezett Csoma Péterné és gyermekei; Zsuzsanna, férjezett Erdődy Lászlóné és gyermekei; János és neje Varga Vilma és számos unokák nevében fájdalommal kelbel tudatják a forrón szeretett feleségnek, anyának, nagyanyának és anyósának Kedves Györgynénék, született Ujfalvi Borbálának hosszas szenvedés után, életének 71 ik, boldog házasságának 54-ik évében f. évi február hó 8-án d. u. 3 órakor történt elhalalozását.

— Köszönet. Jótékonycélra fordítás végett Nagy László esperes ur tiz forint büntetépénzt adott át kezéhez, melyet Bideskuthy György ur 3 forinttal, Szabó Albert ur 3 forinttal gyarapítván, az eként 18 fitra növekedett összeg átalalm 9 szegény iskolás gyermek fölruházására fordított. Fogadják az adományozók szives adományaikért legnagyobb köszönetemet. Szilágy-nagyfalu, 1892. január 22-én. Dr. Böckel Béla, iskolázási elnök.

— Mágna-képviselő. A sok minden-fajta statisztika közt, a mik a választásokról már eddig is csinálódak, bizonyára egyik legérdekesebb ez: A megválasztott 413 magyar népképviselő közt van 65 gróf és báró, nem számítva azokat a fertálmágnaokat, a kik, ha nem is tehetik a nevék elé a gróf vagy báró betűket, de azért legalább is olyan arisztokratáknak tartják magukat, mintha legalább is hercegek volnának. Zsidó képviselő van az új Házban: kilenc. Ezek szerint az ország lakosságára esik: Minden husz mágnásra, beleszámlítva asszonyt és csecsszopó gyereket is — egy képviselő; minden harmincnyézezer „közönséges” lélekre — egy képviselő; minden száz ezer zsidóra — egy képviselő. — „Nem esoda, hogy az ország farsangban választott, — mondja a Hét, — az új képviselőház körülbelül olyan, mint egy — athléta-bál bizottság.”

— Emléknepély. „A debreceni kereskedő ifjak önképző egyesülete”, a kereskedő társulat védekeisége alatt fennállásának 25-ik évfordulójára alkalmából, 1892. évi február hó 21-én Vasárnap, az „Arany bika” szálloda dísztermében emléknepélyt és ezzel kapcsolatosan zártkörű táncestélyt is rendez. Az ünnepély sorrendje: 1892. Február 20-án, Szombaton; 1. Este 8 órakor ismerkedési estély az Arany Bika szálloda éttermében. 1892. Február 21-én, Vasárnap: 2. Reggel 8 órakor hálaadó isteni tisztelet az ev. ref. nagytemplomban, a keresk. ifj. önképző egyesülete dalköre közreműködésével. 3. Reggel 9 órakor hálaadó isteni tisztelet a római kath. templomban, a debreceni főegylet közreműködésével. 4. Dél előtt 11 órakor díszköz-

gyűlés a város háza nagytermében. A közgyűlés tárgya: a) Elnöki megnyitó id. Csanak József egyesületi díszelőki által. b) Visszapillantás az egyesület múltjára, irta és felolvassa Glück Antal egyeületi titkár. c) Szavallat. Alkalmi költemény Rudnyánszky Gyulától. d) Elnöki zárbeszéd ifj. Lichtenstein József egyesületi elnök által. 5. Délben 1 órakor az egyesület megalapítója arcképének ünnepélyes leleplezése az egyesület helyiségében. 6. Délben 2 órakor társasbéd az Arany Bika szálloda dísztermében. Ebédjegyek személyenként 2 és fél forintjával előre válthatók Zádor Lajos, Gyenes Lajos, Szent-Királyi Tivadar és ifj. Gyürky Sándor urak üzetében. 7. Este 9 órakor táncestély.

— A képviselőválasztások és a pénzpiac. Rég nem fordult elő — írja a „Magyar Pénzügy” című közgazdasági és pénzüntetési szaklap, — hogy a budapesti és a vidéki pénzintézeteknél annyi váltót utasítottak volna vissza mint az utolsó hetekben. E váltók többnyire kortesedőkből nyújtottak be és számos választásra aligha nem lényeges befolyással volt a hitel megvonása. Soha annyi pénzt nem költöttek Magyarországon a képviselőválasztásokra mint most. Egyhangu választások is nagyobbrészt 10—15,000 forintba kerültek, hár még oly kerületekben, hol 2—3 jelölt szavazott egymás ellen. A választók tehát nem igen zúgolódhattak, hogy télviz idején kellett kövvetet választani, mert sürgős munkát nem mulasztottak, vagyis ráérték és elég módjuk volt lelkesedni.

— A zilahi dalkör folyó évi február hó 27-én Zilahon, a megyeháza dísztermében felerészben a Wesselényi-szobor alapja javára zártkörű dal-, zene- és szavallati-estélyt rendez. Kezdeté fél 8 órakor. Belépti-díj: körszék 1 frt; 1-30 rendű ülőhely 80 kr.; II-od rendű ülőhely 60 kr; állóhely 50 kr.

— Nyilvános számadás. A sz.-somlyói ipartestület 1892. évi január 30-án rendezett tuncestélyen bevétel volt: 144 darab belépti jegyből 84 frt 40 kr — felülfizetésből — és pedig báró Bánffy Dezső 20 frt, Shvare Ignác 20 kr, Hernán Leopoldné 30 kr, Cékus János 40 kr, Diamandi József 1 frt 40 kr, Kanyó Ferencné 80 kr, Frankovics Ignác 40, Gencsi Sándor 2 frt 60 kr, Farkas József 40 kr, Lázár Ödön 40 kr, Erős Gusztáv 40 kr, Lang Jakab 40 kr, Lang József 40 kr, Brüll József 40 kr, Márkus Gusztáv 80 kr, Tráger N. ur 40 kr, Haliarck Sámuelné 20 kr, Farnati György 20 kr, Farkas Károly 40 kr, Spic Ignác 40 kr, Nagy László esperes 1 frt 20 kr, Csák Lajos 40 kr, Somogyi Kálmán 40 kr, S.ffer tanár 40 kr, Lukácsy Ödön 40 kr, Jelenik urnő zoványról 40 kr, Rakotya Endre zoványról 40 kr, Kávassy Bertalan 40 kr, Balázs József 40 kr, Mihályky Ákos 40 kr, Virág Lajos 40 kr, Hulinka Sándor 40 kr, Szaploneai Sándor 40 kr, Sárdi Adolf 40 kr, Grünberger Márton 40 kr, Gyurkó József 20 kr, Szabó Miklós 20 kr, Bideskuty György 40 kr, Papp Zsigmond 40 kr, Spigel Dávid 2 frt, felülfizetett összeg 50 frt 90 kr, vagyis összesen bevétel volt 125 frt 30 kr. Ezzel szemben 104 frt 49 kr kiadás levonatván maradt tiszta jövedelem 20 frt 81 kr. Mindazok, kik a táncestély sikeréhez becses megjelenésükkel, felülfizetéseikkel és az estély rendezése körül fáradozásokkal közreműködni szivesek voltak, fogadják legmélyebb köszönetünket. Az ipartestület nevében Barna József elnök, Benkő Pál pénztárnok.

— Pályázatok. A szilágy-somlyói egyházmegyébe bekelezett cikói ref. egyházközség levita tanító állomására pályázat nyitott. Javadalma tisztesseges lakás, egy holdnyi belsőtelek, 4 hold szántó és 234 forint készpénz. A pályázatok Nagy László espereshez Sz.-Somlyóra f. hó 20-ig adandók be. Ugyanezen határidő alatt lehet pályázni a szeéri ref. egyházközség kántortanító állomására is. Ennek javadalma mellékpületekkel ellátott lakás és 346 frt 50 kr, egyházhírtősségi becsles szerint, — valamint a lompérti ref. egyház községi kántortanító állomásra is, melynek javadalma: mellékpületekkel ellátott lakás és egyházhírtősségi becsles szerint 273 frt 40 kr.

— Az új kereskedelmi szerződések február 1-én léptek életbe. A jövő fogja kimutatni, mily hatással lesznek a szerződések az egyes államok, különösen hazánk gazdasági fejlődésére. Mint a „Magyar Kereskedők Lapja” írja, mindenek előtt valószínű, hogy gubnaitelünk Németország felé élénkülni fog. Rozsban a vételek német számlára már meg is kezdődtek és e cikkben nevezett szaklap igen jelentékeny áremelkedést prognostikál. Nem szenved kétséget, hogy egyes iparágakban is élénkebb forgalom fog fejlődni.

— A pestmegyei bált, mely az elmúlt években a farsang legfényesebb mutatóványai közé tartozott, e hó 25-én tartják meg a vigadó összes termeiben Budapesten.

— Kr.-Pacalusán f. é. január hó 31-én a kortes pálinka hatása alatt Dinyi Péter fiatal földműves a 65 éves Dobrosi Pált egy rőzfokossal agyonverte, minek folytán Dob-

rosi pár óra múlva kimult. A bűnvizsgálatot Derosényi Aladár kir. járásbíró vezeti ismert erélyességével. Dobrosiról azt beszél-lik, hogy évekkal ezelőtt egy falufabeli közveszélyes egyént mint községi bíró meglyncheltetett a a sző szorosa értelmében agyonveretett, a mely tettéért ő havi börtönt le is szenvedett volt. Ime most őt érte utól a hasonló halállal mult ki.

— Edison legújabb találmánya. Edison új találmányon dolgozik, a mi a hir szerint egy igen különös hadigép, mely által az ostromlott erősség őrsége elektromos vizsgágarakkal lenne képes az ostromló ellenséget megsemmisíteni.

— Csiky Sándor meghalt. Meghalt az öreg kuruc. Ezt a szomorú hírt, míg tudja elhinni az ember. Hiszen meghaltak már mások is a jó öreg urat s a halála híret ő maga cáfolta meg nagy, ősbetűs sorokkal. Hanem most nem érkezett meg a cáfolat. A hir igaz. A régi országgyűléseknek népszerű kedvs alakja ott fekszik kiterítve, fehér szakállal, fekete attilában, mozdulatlanul. Az 1867-iki országgyűlési évtől kezdve ünt fel, mint ultra ellenzéki ember. Tiszta, dacos magyar szív, lelkes a chauvinizmussig. Megrendíthetetlen hittel nézte a nemzet jövőjét s meg volt győződve arról, hogy a magyar a világnak az első, istentől lejjobbán szereztett nemzete. Ez a chauvinizmusa vitte őt az élelapokba is, a hol mint lobbanékony, vidámságot szerető alak szerepelt. Később visszavonult a politikától s Egerben élt. Itt ugy tisztelték őt, mint a függetlenségi eszmék képviselőjét. Kossuthja volt az egrieknek. Valahányszor a politikai izgalmak adata elhatott Egerig, a tündető ifjuság az ő nevét a Kossuthéval együtt éltve vonult a kaszinóhoz, s ilyenkor a fehérszakállu agzatyán tüze, lelkesítő beszédekét mondott. Most már eltűnik Egernek ez a népszerű tisztelt alakja. Sok része volt abban, hogy az egriek szívében nem aludt el az utóbbi két évüzt alatt a hazaszeretet és a magyar nemzet genitúra, mert igaz hazafi volt és szeretni tanította nemzetét.

— Vágrehajtatlan rendelet. A szilágy-somlyói képviselőválasztáson történt. Beállit egy valaki az elnökhöz s panaszolja, hogy a szemközti épület ablakából a választóknak korteskedési célzattal jelvényeket és szivart osztogatnak, kér becsüzetésre intézkedést. Kérem beszélni a esendőrhadnagy urat... Hadnagy ur kérem intézkedni, hogy a szemközti ház ablakából a tollak és szivarok osztogatása azonnal beszünjék. A esendőrhadnagy a szemközti házba beállit s az ép akkor is tollat és szivart osztogatók armőhöz katonás udvarias hangon intézi a választási elnök tiltó rendeletét. Mire azon melegebben ezt a választ kaptá: Hadnagy ur, a jelölt nekem nagybátyám, mellette korteskedtem és korteskedni fogok, a hogy tudok, jelvényt és szivartannak ajándékozok, a kinek akarok, mondja meg a választási elnök urnak, hogy rendeletének nem fogok engedelmeskedni... Elnök ur, a szemközti ablakból az elnöki rendeletet dacára a jelvények és szivarok osztogatása tovább folyik s az ablakulajdonos nének a rendelet ellen való ellenzöngülése esetére további utatitáson nem lévén, kérek további rendeletet. Parancolja, hogy letartóztassam?... Elnök derült arcával: Oh nem... nem... a világért sem, — azt ne tegye.

— Hol fogyasztják a legtöbb bort? Most, mikor a borvámok, borkivétel stb. a közvélemény élénk érdeklődésének tárgyai, nem csakély érdeklél bir az a kérdés is, hol fogyasztják átlag a legtöbb bort Európában. Scherzer számítása szerint az elfogyasztott mennyiségből egy fejre esik évenként:

Franciaországban	119.2 liter,
Spanyolországban	30.0 "
Portugálban	76.0 "
Olaszországban	70.9 "
Svájceban	55.0 "
Ausztria-Magyarországban	22.4 "
Németországban	6.0 "

A legnagyobb borivók tehát a franciák, a legmérsékeltettek a németek, de csak azért, mert azoknál a sőr játsza a fő szerepet.

Irodalom.

— A kézi Lexikon nyolcadik füzet. A tudományok encyklopédiája különös tekintettel Magyarországra. Szerkeszti Dr. Acasdy Ignác. Nyolcadik füzet Bpest 1892. A közhasznú vállalat új füzetét három igen szép és értékes melléklet díszíti. Az első a föld feltekeinek színes térképe nagy kettős lapon, másik legrégibb nyelvmemléküink, a Halotti Beszéd hű és két színben készült hasaformán a hozzá való magyarizatokkal. A harmadik melléklet közül tehát kettő egészen hazai tárgy s ez is mutatja a vállalat magyaros, nemzeti jellegét. A szöveg folytatja a C. betű anyagának közlését s ezuttal a Chaudai-Cséplőgép közti anyagot adja. Mennél jobban előre halad a vállalat

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.